

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 37 Pž-6023/2019-2

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvjestiteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ABC TISAK društvo s ograničenom odgovornošću za grafičku proizvodnju, usluge i trgovinu „u stečaju“, Solin, Kralja Zvonimira 104/D, MBS 060033524, OIB 68699724742, odlučujući o žalbi ranijeg stečajnog upravitelja MARKA BITANGE, Stjepana Radića 49, Podstrana, OIB 53393072664, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-227/2019-43 od 20. rujna 2019., u sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2019.

r i j e š i o   j e

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-227/2019-43 od 20. rujna 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-227/2019-43 od 20. rujna 2019. je ranijem stečajnom upravitelju Marku Bitangi, izrečena novčana kazna u iznosu od 3.000,00 kn, koju je dužan platiti u roku od osam dana u protivnom će se ista prisilno naplatiti.

Iz obrazloženja u bitnome proizlazi da stečajni upravitelj Marko Bitanga nije upisan na listu stečajnih upravitelja za područje Trgovačkog suda u Dubrovniku stoga je razriješen dužnosti jer se prema čl. 77. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) za stečajnog upravitelja može imenovati osoba koja je upisana na listi stečajnih upravitelja za područje nadležnog suda.

Stečajni upravitelj nakon što je saznao da je njegova žalba na rješenje o razrješenju dužnosti stečajnog upravitelja odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske odbačena (oglašeno na e oglasnoj ploči 18. rujna 2016.), dostavlja izvješće nadnevka 19. rujna 2019. u kojem između ostalog navodi: „...zbog neusklađenosti između suca i ŽDO nisam mogao zbog tužbe ŽDO zatražiti sazivanje završnog ročišta i zaključenje stečajnog postupka.“ ili „Zbog svega navedenog te smatrajući da sam kao stečajni upravitelj ovaj postupak vodio uspješno i korektno, iznenadilo me je rješenje stečajnog suca gosp. Gavranica o mojem razrješenju sa bizarnim objašnjenjem da se nisam prijavio na listu stečajnih upravitelja

Trgovačkog suda u Dubrovniku ...“, ili „Ovim putem moram se ispričati stečajnim vjerovnicima zašto stečajni postupak nije već završen. A mogao je biti završen.“, ili „Tek jučer, 18.09.2019. kad sam na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Dubrovniku pročitao rješenje VTS da se moja žalba odbija kao nedopuštena jer se na rješenje suca o razrješenju u stečajnom postupku mogu žaliti vjerovnici a ne i stečajni upravitelj premda mi je stečajni sudac eksplicitno napisao da se na rješenje o razrješenju mogu žaliti ja kao stečajni upravitelj, uopće ne spominjući tu mogućnost za vjerovnike. Ovdje se može postaviti niz pitanja. Zašto stečajni sudac daje krive upute, s namjerom ili iz.....? Da li bi stečajni sudac da se žalio na razrješenje netko od vjerovnika rekao da nije takva uputa u rješenju o razrješenju? Zašto stečajni sudac nije omogućio meni kao stečajnom upravitelju da se prije donošenja odluke očitujem o razrješenju što je bio dužan po čl. 91. stavak 3. Stečajnog zakona, izuzev ako ne postoje posebni razlozi (poseban razlog nije činjenica da se nisam prijavio na listu stečajnih upravitelja Trgovačkog suda u Dubrovniku)? „.

Sud prvog stupnja ističe da je stečajni upravitelj uvrijedio sud iskrivljenim prikazivanjem činjenica (poput „zbog neusklađenosti između suca i ŽDO nisam mogao zbog tužbe ŽDO zatražiti sazivanje završnog ročišta i zaključenje stečajnog postupka“), budući se sud ne može i ne smije „usklađivati“ s bilo kojom strankom u postupku (iako to mnogi tako ne doživljavaju ŽDO je zastupnik stranke u postupku i ima jednaki položaj u postupku kao bilo koja druga stranka u postupku), već je dužan provoditi zakon (u konkretnom slučaju Stečajni zakon koji u čl. 138. SZ-a izmijenjen 2017. godine jasno i taksativno navodi tko je sve vjerovnik prvog višeg isplatnog reda), a pokretanje postupka radi utvrđenja postojanja osporene tražbine ne sprječava zaključenje stečajnog postupka, budući da je Stečajni zakon jasno propisao da stečajni upravitelj u takvom slučaju treba predvidjeti i rezervirati sredstva, potom izborom riječi (poput „bizarno objašnjenje“ i sl.) odnosno te formulacijama, (poput „stečajni sudac daje krive upute s namjerom ili iz ...?“ ili „Da li bi stečajni sudac da se žalio na razrješenje netko od vjerovnika rekao da nije takva uputa u rješenju o razrješenju“ i sl.) kao i insinuacijama (poput „Ovim putem moram se ispričati stečajnim vjerovnicima zašto stečajni postupak nije već završen. A mogao je biti završen.“) da je sud kriv zbog toga što ovaj stečajni postupak nije završen, iako je dužnost stečajnog upravitelja provesti stečajni postupak što prije i sa što manje troškova, te parnica o utvrđenju osporene tražbine ne sprječava zaključenje stečajnog postupka, a u konkretnom slučaju je unovčena stečajna masa i stečajni upravitelj nije postupio po odredbama Stečajnog zakona (čl. 273.) i provodio namirenje stečajnih vjerovnika prema pritjecanju gotovog novca, te tendencioznim navodima „Zašto stečajni sudac nije omogućio meni kao stečajnom upravitelju da se prije donošenja odluke očitujem o razrješenju što je bio dužan ...“.

Nadalje se ističe da je legitimno pravo stečajnog upravitelja (kao i svakog drugog sudionika u postupku) koristiti zakonom propisana i dopuštena sredstva u zaštiti svojih prava, ali se pri tom u izboru riječi ne smiju prekoračiti granice pristojnog ponašanja. Umjesto korištenja neprimjerenih riječi i formulacija, navode treba ograničiti na navođenje činjenica, te korištenje pravnih razloga i pravne argumentacije, pri tome vodeći računa o uzajamnom poštovanju, zaštiti temeljnih prava, profesionalnoj etici i općoj kulturi. Nije dopušteno u podnescima koristiti neprimjerene riječi i komentare koji bespotrebno prelaze granice profesionalnog i dostojanstvenog ponašanja. Stoga je izrečena novčana kazna, a prilikom određivanja visine kazne, sud je vodio računa o dosadašnjem ponašanju i radu stečajnog upravitelja u postupku, te načinu i intenzitetu povrede.

Protiv tog rješenja je žalbu podnio Marko Bitanga ne navodeći zakonske razloge, a u žalbi ističe kako mu je izrečena novčana kazna nakon što je razriješen kao stečajni upravitelj jer se nije upisao na listu stečajnih upravitelja za područje Trgovačkog suda u Dubrovniku. U žalbi u bitnome ističe da je na rješenju o njegovom razrješenju bila pogrešna uputa o pravom lijeku pa je postavio pitanje je li to dano namjerno, ističe i da mu prije razrješenja nije dana mogućnost očitovanja. Navodi i da ga sudac neosnovano optužio za iskrivljavanje činjenica jer je ispitujući tražbine prihvatio prijavu Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, a sudac je na to reagirao jer HZZO i REGOS nisu u državnoj riznici kao prirezi pa ih Županijsko državno odvjetništvo ne može zastupati, stoga je sukladno uputama stečajnog suca izradio novu tablicu ispitanih tražbina. Ističe da upravo zbog parnice vezane uz osporenu tražbinu nije mogao predložiti zaključenje postupka, a u izvješću nije ničime vrijeđao sud pa predlaže da se ukine pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nalazi da je rješenje suda prvog stupnja pravilno i zakonito.

Po shvaćanju ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke o kažnjavanju stečajnog upravitelja zbog vrijeđanja suda, a žalitelj u žalbi ponavlja navode koje je istaknuo u tijeku postupka. Naime, u ovoj pravnoj stvari je žalitelj raniji stečajni upravitelj, dakle osoba koja je tijelo stečajnog postupka stoga isti mora poznavati propise te se ponašati kako prema sudu tako i prema svim sudionicima u postupku i zainteresiranim osobama sukladno zakonu, poštujući dignitet i dostojanstvo svih sudionika u postupku.

Žalitelj je upisan na listu stečajnih upravitelja te je dužan poznavati pravila iz Stečajnog zakona, koji u čl. 91. st. 4. izričito propisuje: „Protiv rješenja o razrješenju stečajnog upravitelja pravo na žalbu imaju samo stečajni vjerovnici.“ Dakle, žalitelj bi morao znati pravila vezana uz osobe koje imaju pravo na žalbu protiv rješenja o razrješenju, jer je kao uvjet za obavljanje posla stečajnog upravitelja polaganje ispita za stečajne upravitelje čije gradivo obuhvaća i materiju Stečajnog zakona. Slijedom navedenog, navodi u podnesku kojim se insinuiira neka namjera suda za oštećenjem žalitelja ili vjerovnika su krajnje neprimjereni jer je sam Marko Bitanga morao znati pravila iz Stečajnog zakona.

Nadalje, temeljem čl. 91. st. 2. i 3. SZ-a je propisano da sud mora dati stečajnom upravitelju mogućnost da se očituje ali samo prije donošenja odluke o razrješenju stečajnog upravitelja iz razloga što on svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga. Dakle, kako u ovom slučaju nije bio razlog za razrješenje činjenica da stečajni upravitelj ne obavlja svoju dužnost uspješno, stoga neosnovano žalitelj ističe kako mu je sud morao dati mogućnost da se očituje prije donošenja odluke o razrješenju jer stečajni upravitelj nije upisan na listu stečajnih upravitelja. Slijedom navedenog nije primjeren navod iz Izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u kojem se proziva stečajni sud zašto mu se nije dala mogućnost očitovanja prije odluke o razrješenju.

Nadalje neosnovano žalitelj ponovno ističe da je razlog zašto što nije zaključen ovaj stečajni postupak činjenica da je svoje očitovanje na prijavljene tražbine sačinio sukladno uputi stečajnog suca.

Naime, kao što je istaknuto sud mora tražiti očitovanje stečajnog upravitelja prije nego što se razriješi stečajni upravitelj zbog neurednog obnašanja dužnosti, a u ovoj pravnoj stvari stečajni upravitelj nije očigledno znao pravila iz čl. 138. SZ-a o razvrstavanju vjerovnika u isplatne redove, jer je po vlastitom navodu htio priznati tražbine osobi koja nije bila ovlaštena za prijavu i ostvarivanje te tražbine.

Iz spisa i navoda žalitelja proizlazi da je stečajni upravitelj prvo sačinio svoje očitovanje na prijavljene tražbine protivno prisilnim propisima, a sud prvog stupnja je nakon uočavanja propusta u izradi tablice prijavljenih i ispitanih tražbina, zaključkom od 13. kolovoza 2018. pozvao stečajnog upravitelja na ispravak tablica u kojem zaključku je zatražio da očitovanje stečajnog upravitelja o prijavljenim tražbinama bude sukladno prisilnim propisima. S obzirom da je stečajni upravitelj učinio očigledne propuste u ispitivanju tražbina, sud ga je trebao pozvati na očitovanje temeljem čl. 91. st. 3. SZ-a zbog nepravilnog rada. Dakle, u ovoj pravnoj stvari je stečajni sud naložio stečajnom upravitelju poštivanje prisilnih propisa.

Neosnovano žalitelj ističe i da nije mogao predložiti zaključenje stečajnog postupka jer je u tijeku jedan parnični postupak za utvrđivanje tražbina je se svakoj diobi može pristupiti neovisno što su u tijeku parnični postupci, a sukladno čl. 275. st. 1. SZ-a se izdvaja iznos za osporene tražbine sve dok se parnica pravomoćno ne završi.

Stoga je pravilno sud prvog stupnja istaknuo da stečajni upravitelj namjerno iskrivljuje činjenice i da mu je namjera bila uvrijediti sud, jer navodi iz Izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase poput „bizarno objašnjenje“, „zbog neusklađenosti između suca i ŽDO nisam mogao zbog tužbe ŽDO zatražiti sazivanje završnog ročišta i zaključenje stečajnog postupka“ te „Ovim putem moram se ispričati stečajnim vjerovnicima zašto stečajni postupak nije već završen. A mogao je biti završen.“, upravo upućuju na namjerno iskrivljavanje činjenica i prebacivanje odgovornosti zbog vlastitih propusta na sud. Kako je to u svojoj biti vrijeđanje suda, i po shvaćanju ovog suda je, pravilno odlučeno o izricanju kazne stečajnom upravitelju, s time da je i iznos visine kazne sukladno čl. 318. ZPP-a koja se može izreći u iznosu do 10.000,00 kn, u skladu sa svim okolnostima konkretnog slučaja.

Slijedom svega navedenog valjalo je žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje prema odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 30. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **1788f-7b3e6**

Kontrolni broj: **0e640-38a3b-cf61d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.